

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.730/2012/6.szám

A Kúria Dr. Miskuly & Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Miskuly Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes nevealperes ellen agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. július 13. napján kelt 14.K.20.677/2012/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 14.K.20.677/2012/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes 72/0301/2 314/33/2004. számú, 2011. augusztus 19-én kelt határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság azon határozatát, amelyben a felperes 2007-2008. évi kifizetési kérelmének részben adott helyt, és így 1.765.770 forint támogatási összeget állapított meg a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló agrár-környezetgazdálkodási támogatás iránti kérelme szerint.

Az alperes határozatával szemben felperes keresetet nyújtott be. Álláspontja szerint a kérelmét nem célprogramonként összevonva kellett volna a hatóságnak elbírálni. A jogszabályok alapján

kizárólag az azonos fizikai blokkon belüli, azonos célprogramhoz tartozó területeket lehet támogatható területként összevonni. Előadta továbbá, hogy a kifizetési kérelem kitöltésekor hibázott, mert nem a támogatási határozatban alkalmazott tematika szerint sorolta fel a támogatás alapjául szolgáló parcelláit, hanem a támogatott fizikai blokkokat sorolta fel és a parcella sorszámokat nem a módosított támogatási határozatban megadottak szerint adta meg, hanem emelkedő sorrendben. Ezt a hibát a hatóság a hátrányára értékelte, de álláspontja szerint az agrár-vidékfejlesztési, valamint a halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 9. § m) pontja szerint ez a hiba nyilvánvaló hibának minősül és ezek miatt szankciót a hatóság nem alkalmazhatott volna. Nyilvánvaló hibáról van szó, mivel csupán annyi történt, hogy a támogatási kérelmében - félreértve a nyomtatvány rovatának megnevezését - az azonos fizikai blokkban található, de két célprogramban támogatott parcellái területét együttesen tüntette fel. Erre a nyilvánvaló hibára azonban az azonos blokkazonosító szám miatt kerülhetett sor. Sérelmezte továbbá, hogy a támogatási határozat 1., 2., 4. parcellái vonatkozásában a kifizetési kérelmét elutasították gyepgazdálkodás tűzok élőhely fejlesztési előírások célprogramban, mert a kifizetési kérelem főlapján a gazdasági állatállomány adatait tekintve nem teljesült a 0,2 állategység/ha jogosultsági kritérium. Ezzel szemben az ENAR nyilvántartás, amely a hatóság számára közvetlenül elérhető, tartalmazza, hogy 46 db hízót adott le a kifizetési kérelemmel érintett évben, így mindhárom parcellája vonatkozásában rendelkezett a megfelelő állategységgel. A hatóságnak a nyilvánvaló hibát, amely szerint a kérelmében 40 db állatot jelölt meg, az ENAR nyilvántartás adatai szerint javítania kellett volna, és részére a támogatást meg kellett volna állapítani.

Az ügyben eljáró Kecskeméti Törvényszék a 14.K.20.677/2012/7. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A bíróság a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybevételének részletes szabályairól szóló 150/2004.(X.12.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 2. § k) és n) pontja, 5. § (1) bekezdése és 6. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a kifizetési kérelem elbírálásakor az alperesnek, illetve az elsőfokú hatóságnak az egyes célprogramok előírásainak teljesítését célprogramonként és nem parcellánként kellett vizsgálnia. Ezt egyértelműen alátámasztja a Jogcímrendelet 16. § (1) bekezdése is, mely kimondja, hogy a jogosultsági feltételek és a kötelezettség-vállalások teljesítését az MVH az adott célprogramok lebonyolításában megbízás alapján közreműködő illetékes szakhatóságok bevonásával évente ellenőrzik.

Az alperesnek így a célprogramonkénti elbírálással kapcsolatos kifogása nem megalapozott.

A bíróság utalt arra, hogy a felperes maga is elismerte, hogy a kifizetési kérelemben nem a támogatási határozatoknak megfelelően tüntette fel az adatokat. A bíróság szerint az Eljárási tv. 9. § m) pontja alapján - amely meghatározza a nyilvánvaló hibát - a felperes tévedését nem lehet nyilvánvaló hibának minősíteni. A kifizetési kérelemben ugyanis a területadatok feltüntetése a kérelmező ügyfél kötelezettsége. A területadatok nem feltétlenül egyeznek meg a támogatási határozat területadataival, ebből következően azok téves megjelölése sem jelent nyilvánvaló hibát, amelyet a hatóságnak saját hatáskörben javítania kellene. Az Eljárási tv. 9. § m) pontjára és 12. § (2) bekezdésére utalással a bíróság megállapította, hogy a felperes által a kérelemben megjelölt állatlétszám ellenőrzése és az ENAR rendszer adataival történő összevetéssel a hatóságnak nem jogszabályi kötelezettsége. A kérelem elbírálásakor a kérelmező ügyfél által megjelölt adatokat kell a hatóságnak figyelembe venni. A bíróság szerint a megismételt eljárásban a hatóság eleget tett a Fővárosi Bíróság ítéletében foglaltaknak, megfelelően indokolt, a jogszabályok helyes alkalmazásával állapította meg az egyes célprogramokban kifizethető támogatás mértékét, és a felperesi kérelemben szereplő túligénylésre tekintettel a másodfokú határozatban megjelölt szankciók alkalmazása is jogszerű volt.

Az ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A felülvizsgálati kérelemben kezdeményezte a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal történő hatályon kívül helyezését és az eljárási közgazgatási szervek új eljárásra kötelezését. A felülvizsgálati kérelem szerint a Kecskeméti Törvényszék az összes jogkérdésben jogszabálysértő választ adott.

A felperes álláspontja, hogy a Jogcímrendelet 2. § k) és n) pontjai, továbbá 6. és 7. §-ai, illetve a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerről szóló 115/2003.(XI.13.) FVM rendelet (a továbbiakban: MePAR rendelet) helyes értelmezése alapján egy termelőre vonatkozóan a mezőgazdasági parcella a fizikai blokkokon belül helyezkedik el és abban a termelő csak egy növényfajt termeszt. Egy fizikai blokkon belül annyi mezőgazdasági parcella fekszik el, ahány növényfajt termeszt benne, illetve ahány területet pihentet. Egy fizikai blokkon belül tehát a felperes szerint több mezőgazdasági parcella, mint támogatható és támogatott terület is lehet, melyek külön-külön célprogramok szerinti előírások betartásával támogathatók. A jelölt jogszabályhelyek - a felperes álláspontja szerint - a támogatási kérelmet elbíráló határozat meghozatalakor helyesen kerültek alkalmazásra, míg a kifizetési kérelmet elbíráló határozat meghozatalakor és a jogerős ítéletben is jogszabálysértő módon.

A jogerős ítélet a területalapú kérelme elutasítását állatlétszám alapú támogatási feltételek felhívásával indokolta, ezért jogszabálysértő. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet a területalapú kérelem elutasításakor tévesen hivatkozik az állatlétszám alapú támogatási feltételekre, amelyek az 5. § (1) bekezdés f) pontja szerint kizárólag az extenzív állattartáshoz kapcsolódó agrár-környezetgazdálkodási célprogramcsoportra irányadó. Erre azonban a felperes kifizetési kérelme nem vonatkozott.

A felperes szerint a Jogcímrendelet 16. §-ából a jogerős ítélet téves következtetést vont le a tekintetben, hogy a célprogram kaphatja a támogatást. A helyes értelmezés szerint az ellenőrzés során az egyes célprogramok előírásait kell ellenőrizni a támogatott mezőgazdasági parcellák vonatkozásában.

A felülvizsgálati kérelem az Eljárási tv. 3. §-ára, 5. §-ára, 9. § m) pontjára, illetve 40. § (1) bekezdésére és 41. § (1) bekezdésére, végül a 131/2004.(IX.11.) FVM rendelet 8. § (1) bekezdésére hivatkozással előadta, hogy az általa elkövetett hiba a jogszabályok szerint nyilvánvaló hibának minősül, amelyet a hatóságnak ki kellett volna javítani. Az alperesnek ugyanis kötelezettsége volt az ENAR adatai alapján ellenőrizni a szükséges állategységre vonatkozó nyilatkozatot. Előadta, hogy az alperes a támogatási kérelmet elbíráló határozatot a kifizetési kérelem elbírálása előtt módosította a blokkazonosítók vonatkozásában. A támogatott parcellák száma ettől függetlenül továbbra is nyolc maradt, de a parcellaszámot a módosításkor nem tüntették fel. A módosítás a kifizetési kérelem előterjesztésekor a felperest megzavarta, a kérelem kitöltésekor ezért vétett hibákat. Erre tekintettel az alperesnek kifejezetten jogszabályi kötelezettsége volt az általa vezetett nyilvántartást a kérelemmel összevetni és a nyilvánvaló hibát kijavítani.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Ebben kifejtette, hogy - a keresethez kötöttség közigazgatási perben is történő érvényesülésének figyelembevételével - a Kecskeméti Törvényszék a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott. Az ellenkérelem szerint a felperes tárgyaláson tett nyilatkozatában is elismerte az adatszolgáltatási hiányosságait, melynek értelmében a jogszabályban előírt támogatás-csökkentés érdemben helyes döntés volt a hatóságok részéről. Véleménye szerint a bírói gyakorlat egyértelmű abban, hogy a hatóságnak nincs olyan kötelezettsége, hogy a kérelmeket az adatok helyessége kapcsán vizsgálja. Az adminisztratív hiányosságból eredő kockázatokat a kérelmező ügyfélnek kell viselnie. Álláspontja szerint az eljáró bíróság a jogszabályokat helyesen értelmezte, így azt is, hogy az ENAR bejelentési kötelezettség elmulasztása a szankció alapos indokául szolgál. A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az ítéletben hivatkozott jogszabályi rendelkezések mellett a bíróság helyesen értelmezte az agrár-támogatási ügyekben már köztudomásúan

alkalmazott Európai Unió Bíróságának C-21/10. számú ítéletében foglaltakat, melynek értelmében a hatóság megteheti, hogy kizárólag a jogszabályban foglalt nyilvántartási rendszerek alapján vesz figyelembe állatlétszámot. Minderre tekintettel kérte a Kúriától a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria több döntésében, így legutóbb pl. a Kfv.I.37.324/2012/4. számú ítéletében megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítélet jogszerűségi felülvizsgálatát végzi el. A felülvizsgálat alapja a felülvizsgálatot kezdeményező fél által jogszabályi hivatkozással megjelölt jogsértés, amely azonban olyan ítéleti megállapításhoz kapcsolódhat, amelyet a jogerős ítéletet meghozó bíróságnak a kereseti kérelemhez kötöttség elvére tekintettel módjában állt elbírálni. Ebből következően a Kúria jelen ügyben is a felülvizsgálati kérelemnek csak azon elemeit vizsgálta, amelyeket a felperes a keresetében megjelölt, és az elsőfokú bíróságnak lehetősége volt azt elbírálni.

A MePAR rendelet 1. § e) pontja meghatározza a mezőgazdasági parcella fogalmát, így mezőgazdasági parcellának minősül a 796/2004/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 2. cikk 1a. pontja szerinti terület. Az EK rendelet 2. cikk 1a. pontja értelmében: „mezőgazdasági parcella: olyan összefüggő földterület, amelyen egyetlen mezőgazdasági termelő egyetlen terménycsoportot termeszt; amennyiben azonban egy meghatározott terménycsoporton belül egy adott terület hasznosítási formáját e rendelettel összefüggésben külön kell bejelenteni, a szóban forgó speciális hasznosítás további behatárolását adja a mezőgazdasági parcellának;

A fizikai blokk fogalmát a MePAR rendelet 5. § (1) bekezdése a következőképpen definiálja: fizikai blokk a földterülethez kapcsolódó támogatási eljárások céljára kialakított, a mezőgazdasági művelés szempontjából hosszabb távon állandó, terepen azonosítható határokkal (pl. utak, vasutak, csatornák, töltés, erdőszél, fasor stb.) rendelkező összefüggő földterület. Egy fizikai blokkban több mezőgazdasági parcella lehet és több ügyfél is gazdálkodhat.

A Jogcímrendelet 2. § k) pontja értelmében támogatott terület: a rendelet alapján a támogatási kérelmet jóváhagyó határozatban megjelölt terület; az n) pont szerint célprogram: agrár-környezetvédelmi célkitűzések megvalósítását elősegítő egyes gazdálkodási előírások összessége.

A Kúria úgy ítélte meg, hogy helytálló a felperes azon megállapítása amely szerint egy termelőre vonatkozóan a mezőgazdasági parcella a fizikai blokkokon belül helyezkedik el és egy fizikai blokkon belül annyi mezőgazdasági parcella fekszik el,

ahány növényfajt termeszt benne, illetve ahány területet pihentet. Ezek a területek, mint ahogy a Jogcímrendelet 2. § n) pontjából is következik, célprogramok szerinti előírások betartásával támogathatók. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálni kért bírósági ítélet jogszabálysértő.

Megállapítható, hogy a célprogram és a mezőgazdasági parcella (illetve a fizikai blokk) két különböző, a támogatások során külön-külön szempontok szerint figyelembe veendő kategória, azok nem állíthatók egymással szembe. Míg a célprogram ellenőrzése esetén az egyes agrárgazdálkodási előírások betartásának összességét kell figyelembe venni, addig a parcella és a fizikai blokk területi egység. Területalapú támogatásoknál a jogi szabályozás meghatározhatja a célprogramba bevitt terület - támogatás szempontjából figyelembe veendő - minimális nagyságát (lásd a Jogcímrendelet 6. § (2) bekezdését). Mindez nem zárja ki a jogerős ítélet azon megállapítását, amely szerint a hatóságnak a célprogramok előírásainak teljesítését célprogramonként és nem parcellánként kellett vizsgálnia. A Jogcímrendelet 6. § (2) bekezdése szerint: A terület alapú célprogramok esetében azon területek után vehető igénybe támogatás:

a) ahol a támogatási kérelem által érintett mezőgazdasági táblát a célprogramban előírtaknak megfelelően hasznosítják,
b) ahol az egyes mezőgazdasági táblák területe legalább 0,3 hektár,
c) ahol az egy célprogramba bevitt földterület mérete eléri a célprogramonként meghatározott minimálisan támogatható terület nagyságát.

Nyilvánvaló, hogy a kifizetési kérelem esetén a célprogramban foglalt mezőgazdasági előírások összességének teljesítését ellenőrzi a hatóság. Erre a következtetésre jutott a Kecskeméti Törvényszék is, ítélete e tekintetben jogszabályt nem sért.

Teljes mértékben megalapozatlan és félrevezető a felperes azon megállapítása, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő azért is, mert „az én terület alapú kérelmem elutasítását állatlétszám alapú támogatási feltételek felhívásával indokolta.” A Jogcímrendelet 5. § (1) bekezdése a)-tól f)-ig tartó felsorolásban határozza meg az agrár-gazdálkodási célprogramokat. A Jogcímrendelet 6. § (1) bekezdése alapján az a)-e) pontjában meghatározott célprogramcsoportokhoz tartozó célprogramok esetében terület alapú, míg az f) pontja szerinti célprogramcsoportokhoz tartozó célprogramok esetében állatlétszám alapú vissza nem térítendő támogatás vehető igénybe.

A Jogcímrendelet értelmében tehát valóban csak az 5. § f) pontjában foglalt extenzív állattartáshoz kapcsolódó agrár-környezetgazdálkodási célprogramcsoport minősül állatlétszám alapú támogatásnak, a többi célprogramcsoport terület alapú. Viszont a terület alapú célprogramok között szereplő gyepgazdálkodási célprogramcsoport [a Jogcímrendelet a 29. § (2) bekezdés b) pontja,

a 31. § (2) bekezdés b) pontja, a 32. § (2) bekezdés b) pontja, stb.] a jogosultsági feltételek között előírja *gyep hasznosításához legalább 0,2 állategység/ha állatállomány meglétét*. A gyepgazdálkodási célprogramcsoportba tartozó célprogramok területalapú támogatásnak minősülnek, és mégis szükséges megfelelő állatlétszám megléte. Megjegyzést érdemel, hogy a felperes a közigazgatási határozat elleni keresetlevelében a gyepgazdálkodási tüzök élőhely-fejlesztési előírásokkal célprogram keretében maga is a 0,2 állategység/ha megléte mellett érvel. A Törvényszék a jogerős döntésében a kereseti kérelemnek megfelelő, jogi szabályokat nem sértő indokolást tartalmaz. A jogerős ítélet érdemi indokolása - a felülvizsgálati kérelemben állítottakkal szemben - nem utal e tekintetben a Jогcímrendelet 6. § (3) bekezdésére, 8. §-ára és 9. § (3) bekezdésre.

Nem megalapozott a felülvizsgálati kérelem a nyilvánvaló hibával összefüggésben kifejezetten vonatkozásában sem. Az Eljárásі Tv. 9. § m) pontja szerint a törvény, valamint a törvény végrehajtására kiadott jogszabályok alkalmazásában nyilvánvaló hiba: az ügyfél által benyújtott kérelemben, pályázatban feltüntetett adatok olyan egyértelmű hiányossága vagy hibája, amely a kérelem, vagy a pályázat más adataiból vagy más, a végrehajtási feladatokat ellátó szervezet által közvetlenül elérhető nyilvántartásból származó adatok alapján hiánypótlásra felszólítás nélkül, saját hatáskörben pótolható vagy javítható, kivéve a kérelem hitelességét befolyásoló hiányosság (aláírás, bélyegző lenyomat stb.); Az Eljárásі tv. 40. § (1) bekezdése értelmében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelem elbírálása során a nyilvánvaló hibát az eljárás során bármikor kijavíthatja. Az Eljárásі tv. 41. § (1) bekezdése a hiánypótlás jogintézménye kapcsán a következőképpen rendelkezik: „Ha az intézkedésre vonatkozó jogszabály nem zárja ki, és a kérelemben található hiba az ügyfél közreműködése nélkül nyilvánvaló hibaként nem javítható ki, az ügyfelet legkésőbb az intézkedésre irányadó ügyintézési határidő kezdetét követő két hónapon belül hiánypótlásra kell felszólítani. Jogszabály ennél rövidebb határidőt is meghatározhat.

Jelen ügyben a felperes szerint nyilvánvaló hibának kellett volna tekinteni, hogy nem a támogatási határozatban alkalmazott tematika szerint sorolta fel a támogatás alapjául szolgáló parcelláit, hanem a támogatott fizikai blokkokat sorolta fel és a parcella sorszámokat nem a módosított támogatási határozatban megadottak szerint adta meg, hanem emelkedő sorrendben, illetve azt is, hogy bár a kifizetési kérelmében 40 db állatot jelölt meg, de a hatóság rendelkezésére álló ENAR nyilvántartás 46 db állatot tartalmazott.

A felperes által is hivatkozott Eljárásі tv. 3. §-a rögzíti, hogy a végrehajtási feladatokat ellátó szervezetek minden ügyben kötelesek megkülönböztetés nélkül, az adott intézkedésre vonatkozó közösségi jogi aktusoknak és nemzeti hatáskörben kiadott jogszabályoknak, és az ezeken alapuló más rendelkezéseknek megfelelően, valamint a támogatási cél megvalósítását és rendeltetését elősegítő módon eljárni és intézkedni.

A fentebb hivatkozott EK rendelet rendelt 12. cikk (1) bekezdés d) pontja értelmében kérelemnek a támogatási jogosultság megállapításához szükséges minden információt tartalmaznia kell, különösen a mezőgazdasági üzem összes mezőgazdasági parcellájának azonosítását lehetővé tevő adatok, hektárban kifejezett területük két tizedes jegy pontossággal, elhelyezkedésük, és adott esetben hasznosításuk, valamint arra vonatkozó információ, hogy a mezőgazdasági parcellát öntözik-e;

A Kúria úgy ítélte meg, hogy helytálló a jogerős döntés azon megállapítása, amely szerint a kifizetési kérelemben a területadatok feltüntetése a kérelmező kötelezettsége. A kifizetési kérelemben a területadatok téves feltüntetése nem jelent nyilvánvaló hibát, hiszen azok nem feltétlenül egyeznek meg a támogatási határozat területadataival. Úgyszintén az állatlétszám tekintetében sem jelent nyilvánvaló hibát, ha a kérelemben megjelölt adatok nem egyeznek az ENAR nyilvántartásban szereplő adatokkal, sőt adott esetben egy ilyen eltérés - az eltérés jellege alapján - szankciót is maga után vonhat. Nem megalapozott így a felülvizsgálati kérelem azon állítása, hogy mivel az ENAR nyilvántartásra vonatkozó jogszabályok szerint az a hatóság számára közvetlenül elérhető nyilvántartásnak minősül, ezért az ügyfél kérelmében foglalt adatokat magának a hatóságnak kellett volna javítania.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta, a felperes felülvizsgálati kérelmét elutasította.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes felperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

Az illetékről szóló rendelkezés az illetékekről szóló - módosított - 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontján és 50. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. november 26.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk. előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő